

La tribuna

En la relació amb Europa convé maduresa

És indispensable que es realitzi un debat públic sobre els termes de l'associació

JAUME

Bartumeu

Avui, que arreu del continent se celebra el Dia d'Europa, sembla un bon moment per recordar que Progressistes-SDP volem i defensem la intensificació i l'aprofundiment de les relacions d'Andorra amb la Unió Europea. Ho fem convençuts que Andorra és dependent i necessita unes relacions estables i harmòniques amb Europa.

Ho fem, també, perquè coneixem la situació i sabem que la Unió Europea podria, unilateralment, resoldre tots els acords actualment existents i deixar Andorra aïllada, sense l'acord comercial vigent. Un pas endavant vers la consolidació positiva de l'actual marc de relacions és indispensable.

Per això defensem l'establiment d'un acord-marc d'associació, perquè Andorra ha d'assentar en la seva relació amb Europa, amb la Unió Europea, i també amb els dos estats veïns, França i Espanya, els fonaments i l'essència del seu horitzó econòmic i diplomàtic. La crisi econòmica i financera internacional que va començar el 2008 ha malmès en bona part l'economia andorrana deixant en evidència una crisi interna que no és pas conjuntural sinó estructural.

D'altra banda, l'assumpció i desenvolupament, a partir del setembre del 2009, dels compromisos internacionals en matèria de transparència de l'activitat financera i la negociació, que el govern que jo presidia va promoure, de l'Acord monetari amb la Unió Europea l'any 2010, han portat a un nou escenari de l'activitat bancària.

Mentrestant, durant els governs de Toni Martí, aquests darrers vuit anys, Andorra no ha definit prou clarament el context internacional en el qual es vol moure i, en la legislatura que es va acabar el mes de febrer, el govern va abandonar la voluntat de compartir les línies polítiques i les opcions de negociació amb

la Unió Europea i les va substituir pel secretisme i l'opacitat.

Les reformes necessàries que cal debatre, tots els esforços necessaris per reduir el dèficit de l'Estat així com les propostes per aconseguir una positiva inversió estrangera no arribaran a bon port si el mercat en el qual s'han de moure els agents econòmics no garanteix drets i deures compartits ni tampoc s'aconsegueix i garanteix la possibilitat que les empreses i professionals d'Andorra puguin competir en igualtat d'oportunitats.

L'acord comercial i duaner amb Europa que es va començar a aplicar el primer de juliol del 1991 ha estat i és positiu per Andorra. Tanmateix ara cal un pas més per reforçar l'embranchament amb la Unió Europea. Convé trobar un acord-marc que fixi els procediments per assumir la normativa europea –l'anomenat cabal comunitari– la interpretació de les normes i la manera de procedir en cas de conflicte. Per Andorra és necessari i urgent.

Precisament per això hem proposat posar a disposició de totes les forces polítiques i sotmetre a debat

Existeix la necessitat que les forces socials i econòmiques intervinguin en les converses amb les formacions polítiques

les línies directrius que el Govern ha estat seguint en la negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Com també consideràvem i considerem indispensable promoure arreu del país un ampli debat en relació als temes de l'acord d'associació de manera que hi puguin intervenir no solament les forces polítiques sinó totes les forces socials i econòmiques.

Perquè el que esdevé urgent és assentar la negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea al cor d'una política d'Estat per avançar en unes opcions compartides, en un context més ampli que el de la majoria del Consell General, per situar en conseqüència el destí d'una negociació cabdal més enllà del govern de torn.

Escoltarem amb atenció el debat d'investidura del nou cap de Govern,

la propera setmana, per veure si ha arribat el seny i la responsabilitat al Consell General.

No voldríem perdre l'esperança que el nou Consell General tingui la maduresa política d'aprovar, ja d'entrada, una línia d'actuació compartida en l'àmbit de la negociació de l'acord d'associació.

Fa tot just quinze dies, el 24 d'abril, el Consell *grande e generale* de la República de San Marino ho va saber fer. El dia 26 d'abril les forces polítiques d'oposició van fer pública la seva satisfacció després de l'aprovació, per unanimitat, d'una resolució que estableix que en el decurs de la negociació les principals línies directives han de ser acordades amb totes les forces polítiques i les associacions econòmiques i professionals, així com amb els sindicats.

A San Marino estan convençuts que la definició dels termes de la ne-

gociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea és una de les qüestions cabdals pel futur de la seva República i volen evitar que aquella negociació no es transformi en un buerang.

Per això el ministre d'Exteriors de San Marino ha iniciat una sèrie de reunions públiques a cadascun dels nou *castelli* de la República per informar la ciutadania sobre el camí d'associació amb la Unió Europea, amb el títol *San Marino Verso l'Unione Europea*. Les reunions es fan amb la participació de la direcció d'Afers Europeus del departament d'Afers Exteriors i amb la col·laboració de les *Giunte di Castelo*, que són els comuns de San Marino.

Es vol informar la ciutadania dels més recents desenvolupaments de la negociació per una integració europea més gran de San Marino que, a avui dia, es troben en un punt cabdal.

El ministre Renzi va declarar, el passat 15 d'abril, que l'acord d'associació «... és un objectiu crucial per la República, que va més enllà de govern i majoria... un camí que s'ha anat fent des del 2015». Les reunions al territori van començar el 17 d'abril i s'acabaran el 29 de maig.

En un comunicat de premsa del 29 d'abril el ministre d'Exteriors Renzi apleudia el vot unànim del Consell Grande e Generale de San Marino tot convidant al conjunt de forces polítiques a seguir per la via de la confrontació constructiva, treballant conjuntament amb el mateix compromís i responsabilitat.

Perquè com diu Renzi és ben evident que hi ha moments en la vida d'un país democràtic en els quals «... la discrepància i les divisions polítiques han de deixar pas al sentit de responsabilitat i a la voluntat d'aconseguir el millor resultat per a la col·lectivitat».

Efectivament a San Marino han sabut trobar una política en majúscules, capaç de fer prevaldre el sentit comú i la responsabilitat, de saber abandonar la polèmica i la confrontació. Andorra necessita aquesta política en el camí d'embranchament amb Europa. ≡

President de Progressistes - SDP